

COMMUNIO

Stát a církev

2/08

Starokatolická církev v ČR

Slovo na cestu

Milé sestry a milí bratři,

hodně se teď o tom mluví, zasvěceně i „zasvěceně“, dost odborně i hodně hloupě, v bulvárním tisku i v církvích... Určitě jste už mnohé slyšeli o vypořádání majetkových vztahů mezi státem a církvemi.

Prý žijeme z daní nevěřících, prý ať si žijeme za své...

Šokující je, že se i v naší církvi objevili lidé, kteří mě kritizovali za to, že se snažím církev materiálně zabezpečit pro budoucnost, a přitom se k vlastní církvi chovali jako k „majetku v socialistickém vlastnictví“.

Ano, v posledních měsících roku 2007 ale i předtím i poté jsem mnoho času věnoval této otázce, kterou též považuji za důležitou pro budoucnost naší církve, přesto že jsem větší část svého kněžství žil v podmínkách, kdy se za službu platilo jen ranami a ústrky. Věřím, že jsem přitom nezanedbával tu důležitější a mně milejší – duchovní část své služby, ačkoli se domnívám, že i zde mě biskupsko-synodní systém nabízí daleko lepší řešení. Nabízí, ale zatím nedává...

Jsme zkrátka různí, máme malé i velké cíle, malé i velké zájmy. Někdo pocítil neodolatelnost povolání, jiný asi ucítil jisté výhody zaměstnání...

Kdo nezažil rizika práce v církvi v období nesvobody, kdo se nedostal do konfliktu se zákonem o státním dozoru nad církvemi a nezná beznaděj policejních vyšetřoven, kdo nepoživoval za své vlastní peníze první liturgické nádoby a roucha po listopadu 1989 a vlastníma rukama neopravoval díry

ve střeších a zdech našich kostelů, kdo přišel do hotového a považuje to za samozřejmost, by měl spíš mlčet, protože neví, o čem mluví. Kdo si myslí, že církev platí zbůhdarma stát, měl by žalovat svou učitelku dějepisu nebo „chtít vrátit školné“...

Nežijeme z ničích daní a neplatí nás stát. Všechny církve dostávají ročně přibližně jedno procento z majetku, který jim patří a je v držení (dnes již demokratického) státu. Na takový úrok nepůjčuje žádná banka na světě, za méně nebo za nic půjčuje jen blázen... naše církve (a já).

Ano, chceme žít za své, za našimi předchůdci strádané a budované, za čtyřicet i více let bezohledně ničené a přesto odhadnutelné. Jsme za to odpovědní těm, kteří tu byli před námi, i těm, co přijdou po nás. Ale bude-li skutečně záměr navrhovaného a vládou schváleného zákona a budeme-li po šedesát let dostávat finanční náhradu za zabavený majetek, musíme se změnit. Musíme přestat být spotřebiteli a stát se správci. Musíme víc myslet na ty, kteří se po šedesáti letech budou ptát, jak jsme se dnes chovali a zda jsme se neřídili heslem „po nás potopa“.

Sestry a bratři,

„kam kráčíš, kam směřuješ, jaký cíl sleduješ?“ – tak se často ptáme, když každý večer rekapitulujeme časový úsek nám svěřený. Teologická etika všech dob mluví o posledním cíli našeho života a o tom, že všechno naše jednání, naše slova i myšlenky by k tomuto cíli měly směřovat... Jenže poslední cíl je vzdálený a daleko blíž jsou jiné cíle. Malé, krátkodobé, partikulární,

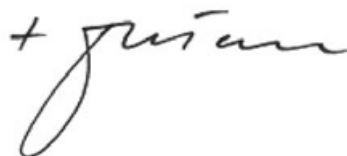
možná hodně soukromé a možná hodně sobecké. Někdy nás naše krátkodobé cíle zavedou někam, odkud už není návratu na cestu k cíli věčnému.

Někdy nevíme, kam kráčíme. Někdy nevíme, co mluvíme. Někdy bez dostatku taktu, slušnosti, nebo jen informací blábolíme a podléháme polopravdám, které se umí tvářit upřímně a čestně, ale bohužel jen tvářit.

„Quo vadis, Domine? Kam kráčíš, Pane?“ ptal se Petr Krista, když zbaběle opouštěl Řím ve známém románu Henryka Sienkiewicze. „Jdu se za tebe dát znovu ukřižovat, odpovídá náš Pán“.

Milé sestry a milí bratři, prosím Vás o modlitbu ty, kteří budou rozhodovat o tom, zda bude vyřešena otázka narovnání vztahů mezi státem a církvemi, za jejich dobré rozhodnutí. A také za nás všechny, abychom byli dobrými správci všeho, co nám Bůh svěřuje.

S bratrským pozdravem Váš

Slovo na cestu	2
Svátek uvolnění mysli	4
Completorium.....	5
O narovnání vztahů státu a církvi..	6
alpy, ementál a kráva Milka... ..	14
Žalmy v kostce - Žalm 34.....	17
dějiny staré církve 2.	19
tiskové prohlášení zasedání íbk	22
40. mezinárodní starokatolická teologická konference.....	24
Zprávičky.....	25

COMMUNIO – vydává Starokatolická církev v ČR, Na Bateriích 27, Praha 6, 162 00

Vyšlo 13. 5. 2008

tel./fax 224 319 528

e-mail: stkat@starokatolici.cz, www.starokatolici.cz

Za toto číslo zodpovídá redakční rada.

Děkujeme za příspěvek na papír a tisk.

Foto na titulní straně: archiv

Svátek uvolnění mysli

Při pohledu na pulty našich knihkupectví musíme mít dojem, že lidé touží po duchovní zkušenosti. Myslím, že ten dojem je správný. Výběr toho, co se nabízí rozdychtěnému čtenáři je samozřejmě poněkud bizarní.

Najdeme tu všechno – od kouzelných kyvadýlek, léčivé moci drahých kamenů a terapií minulými životy až po návody, jak dojít osvícení. Ačkoliv celá řada nabízených postupů a cest působí poněkud komicky, je za tím vším jedna zcela legitimní lidská touha, totiž vybočit z běžného stereotypu tohoto světa. Vyjít někam dál za běžné hranice toho, co normálně prožíváme a zakoušíme. Nemusíme si totiž nic namlouvat, v tomto světě se nám nežije dobře.

Jedna kniha, kterou jsem si kdysi koupil a kterou napsal jeden zenový mistr, se jmenuje „Uvolnit sevření mysli“. Vlastně jsem si ji koupil kvůli tomu názvu. Měl jsem tehdy pocit, že moje mysl je sevřená a potřebovala by se nějak „odvázat“.

Je pravda, že četba oné knihy mi pomohla jen částečně, ale i to je lepší než nic. Ze všeho nejvíc mi pomohl její název. Naše mysl je totiž skutečně sevřená. Když slavíme seslání Ducha svatého, je to vlastně svátek uvolnění mysli, osvobození hlavy, vyčištění mozkových závitů, nasměrování ve tmě, poučení zmatených a osvobození uvězněných. Plamínky nad hlavami apoštolů a Ježíšovy matky naznačují to, čemu se v běžné řeči říká: rozsvítilo se mu. Lidé vidí to samé jako předtím, ale jinak.

A o to jde.

Ve starých detektivkách se občas ke konci knihy sdělilo čtenáři: Teď máte k dispozici všechny informace. Kdo je pachatel? Zmatený čtenář neví pochopitelně nic, ale autoři většinou nelhali. Skutečně dali čtenáři dost stop, z kterých bylo možno odvodit, kdo je vrahem. Stejně tak je to v našem životě. Všechny potřebné informace jsme dostali. Jak se někdy říká uživatelům různých zařízení: když všechno selže, zkuste si ještě přečíst návod.

Samozřejmě osvícený návod.

Existuje historka o muži, který s padákem

Completorium

spadl do pralesa a visí bezmocně v korunách stromů. Jde kolem pocestný a praví: „Pane, nebylo by lepší slézt dolů?“

„Nejste náhodou farář?“ zeptá se parašutista.

„Jak jste na to přišel?“

„Protože to, co jste řekl, je stoprocentně pravda a stoprocentně k ničemu.“

Tak tudy ne. Lidský život je krátký a proto se vyplatí vyzkoušet fungující rady. Bible i další duchovní tradice jsou všelijakého moudra plné.

Jistě, to, čeho se ve skutečnosti dožadujeme, je spíše lepší balení. I na to máme nárok, jde konců konců o život, tak proč bychom si nemohli říci o nějakou přidanou hodnotu. Nechceme jen duchovní poučení, ale navíc i nějaký ten vtíp a příběh a podobně. Proč ne, vždyť Ježíš sám byl velký vypravěč a evangelisté také. Pokud věříme v inspiraci Písma, je největším vypravěčem sám Bůh. Rozhodl se, že dodá nejen duchovno, ale také zábavu, protože lidé mají rádi příběhy.

Náš problém je v tom, že chceme být osvětleni a přitom ve skutečnosti už dávno osvětleni jsme. Máme k dispozici všechny informace, stejně jako onen čtenář a parašutista. Jenom nevíme, co si s tím máme počít.

A v tom je právě ono kouzlo osvětlení, že se to nedá předem zařídit, že se o to prosí, že je to milost, že to přijde náhle.

Takže s Duchem svatým v čele, vykročíme směle a pak se uvidí.

☒ *Jan Jandourek*

☒ *Ilustrační foto: Marek Husovský*

Mlčelo klekání

Studeně do kolen

To noc na parapetu

Houpala nohama bosýma od slibů

Jak po dlaních

Slzela krev

Až k vigílii

Včera a zase

Přijdeš?

Přijdu

Copak bych mohla nepřijít

Když volají

Vstaň a chod'?

☒ *Ivana Kuglerová*

● narovnání vztahů státu a církvi

Co?

Hlavním účelem narovnání vztahů státu a církvi či náboženských společností je ukončení poskytování podpory církvim a náboženským společnostem a nahrazení dosavadního modelu postupným přechodem k samofinancování církvi a náboženských společností, což zahrnuje:

- Postupné vyplácení peněžité náhrady za majetek původně patřící církvim a náboženským společnostem, který je nyní v držení státu a okamžité odblokování tohoto majetku tak, aby jej stát mohl převést obcím a městům, privatizovat a jinak s ním nakládat.

- Částečné navrácení majetku v držení státu, zvláště majetku původně patřícího řádům a kongregacím tak, aby mohly hospodařit. Přičemž rozhodným obdobím, kdy docházelo k majetkovým křivdám ve smyslu tohoto zákona (tj. k odejmutí původního majetku církvi nebo náboženských společností), je období od 25.2.1948 do 1.1.1990.

- Poskytnutí přechodného období pro státem financované církve a náboženské společnosti tak, aby se financování platů duchovních a hrazení provozních nákladů postupně stávalo nezávislým na státu.

Kdo?

Povinnými osobami jsou podle návrhu zákona: stát (organizační složky státu), státní fondy, Pozemkový fond České republiky a další státní organizace zřízené (založené) na základě zvláštního právního předpisu nebo zvláštním právním předpisem, státní podniky a právnické osoby příslušné hos-

podáří s majetkem státu nebo příslušně vykonávat správu k majetku státu.

Povinnými osobami nejsou obce a kraje ani soukromé osoby, přestože také disponují původním majetkem církvi a náboženských společností.

Komu?

Oprávněnými osobami jsou podle návrhu zákona řády a kongregace a jiná kněžská a řeholní společenství Církve římskokatolické, a to rovněž jako právní nástupci původních právnických osob, a Náboženská matice (též jako právní nástupce sloučených náboženských fondů českého a moravsko-slezského), dále jsou oprávněnými osobami státem registrované církve a náboženské společnosti a jimi zřízené nebo založené právnické osoby, a to rovněž jako právní nástupci původních právnických osob, které pozbyly majetek v rozhodném období.

Oprávněnou osobou k čerpání finanční náhrady je přímo dotčená státem registrovaná církev nebo náboženská společnost.

Jak?

Obnovení vlastnického práva k vymezenému okruhu majetku nastane tak, že oprávněná osoba vyzve povinnou osobu k vydání do 12 měsíců od účinnosti navrhovaného zákona.

Za původní majetek církví a náboženských společností (jejich právnických osob), který pozbyly v rozhodném období, a který se nevydává, stát umožní, aby každá dotčená církev a náboženská společnost obdržela od státu část z celkové paušální finanční náhrady v celkové výši 83 mld. Kč, která se podle návrhu má vyplácet po dobu 60 let úročena 4,85 % p.a.

Výše finanční náhrady byla určena po provedení kvalifikovaného odhadu současné hodnoty majetku, který církve a náboženské společnosti držely k 25. 2. 1948. Celková hodnota tohoto majetku byla stanovena na 134 mld. Kč, od této částky byla odečtena hodnota majetku, který bude moci být vydán podle tohoto zákona. Kvalifikovaný odhad vychází z dat dodaných Českým ústavem zeměměřickým a katastrálním, Výzkumným ústavem zemědělské ekonomiky a Ministerstvem zemědělství.

Vzhledem k tomu, že se jedná o rozsáhlý soubor majetku rozloženého po celém území ČR, nebylo reálné přistoupit k ocenění standardním postupem, tj. postupným oceňováním jednotlivých nemovitostí. Odhad hodnoty majetku je tedy provedeno na základě podkladů určujících skutečnou (tržní hodnotu) předmětného majetku, tj. cenu obvyklou v čase a místě.

Součástí ujednání bude uzavření dohod mezi státem a dotčenými církvemi a náboženskými společnostmi podepsané statutárními zástupci obou stran, kterými bude potvrzeno vzájemné narovnání veškerých majetkových nároků církví, náboženských společností a státu.

Narovnání v pěti bodech

1.

Církev bez majetku? Vždycky nějaký měla, každý něco vlastní. Jsou to běžné pozemské poměry a jiná představa je pravděpodobně jen mýtem nebo záměrným zkresením. Jinou věcí je, že už od začátku byly s majetkem potíže, ale i to je pozemské a přirozené. Přiznejme si pravdu, že to tak bylo už od dob Ježíšových učedníků a pokračovalo to dějinami. Majetek je velkým pokušením, to ví i stát a jeho instituce zákonodárné i soudní a máme k tomu nespočet kauz z minulých let, které nemají s církvemi naprosto co do činění. Nicméně umělá pozornost otázkám církevního majetku přižívovala negativní názor na náboženství a státu v cizině upevňovala špatnou pověst postkomunistické republiky, která se ještě nedokázala vyrovnat s minulostí.

2.

Věřící měli a mají pochopení pro každého, kdo nemůže nakládat se svým majetkem na základě křivd dávných či nejnovějších. Pozemské poměry předpokládají zápas o pravdu. Svým majetkem nemohou nakládat jak věřící, tak i někteří vlastníci zemědělské půdy, kteří o vše přišli v kolektivizaci. Majetkem, který blokuje katastrofy měst a obcí,

Apoštolská církev	Člen ERC
Bratrská jednota baptistů	Člen ERC
Církev adventistů sedmého dne	Pozorovatel ERC
Církev bratrská	Člen ERC
Církev československá husitská	Člen ERC
Církev řeckokatolická	
Církev římskokatolická	Přidružená k ERC
Českobratrská církev evangelická	Člen ERC
Evangelická církev augsburského vyznání v České republice	Člen ERC
Evangelická církev metodistická	Člen ERC
Federace židovských obcí v České republice	Pozorovatel ERC
Jednota bratrská	Člen ERC
Luterská evangelická církev a.v. v České republice	
Náboženská společnost českých unitářů	
Pravoslavná církev v českých zemích	Člen ERC
Slezská církev evangelická augsburského vyznání	Člen ERC
Starokatolická církev v České republice	Člen ERC

je komplikován rozvoj, evropské dotace. To je dlouhodobě neudržitelné. Církev, jako majitel a správce pozemských statků, není otrokem svého majetku. Mnohého se v dějinách vzdala a nyní i vzdává. Věřící nutně ke své existenci nepotřebují, existovaly by i v útlaku a pod příkořím.

tabulka 1

Svébytnou kapitolou majetkových vztahů po únoru 1948 jsou příběhy zemědělců, kteří násilně přišli o svou půdu a prostředky k obživě v kolektivizaci. Jejich nároky by neměly zůstat stranou našeho zájmu i když nejsou řešeny připravovaným zákonem

Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů	Registrace 1990
Křesťanské sbory	Od roku 1956
Náboženská společnost Svědkové Jehovovi	Registrace 1993
Novoapoštolská církev	Od roku 1956

o nápravě některých křivd, a tím, kdo má narovnávat vztahy jsou jednoznačně zemědělská držstva, nikoli stát.

3.

Je to rozumné narovnání a vyplatí se to oběma – státu i církvím. Nejde o restituci ani odluku, jde skutečně o narovnání. Stát se s církvemi konečně rozchází a naplňuje tak konstituční podmínky skutečné demokracie. Rozvazují se ruce městům a obcím. Vytváří se dobrá pověst na celém světě a zejména v Evropě. Vytváří se prostor pro nositele hlubokých myšlenek, aby hloubku hláсанých slov prokázali v praxi. Církev tak směřují k samostatnosti, jejíž plody bude užívat celý národ.

Zde je přehled církví, kterým se vyplácí podle zákona 218/1949 Sb. dotace na platy duchovních, provozní náklady a údržbu církevního majetku. Těchto sedmnáct církví a náboženských společností je registrováno podle zákona 308/1991 Sb.: (viz *tabulka 1*)

Další církve a náboženské společnosti, které jsou registrovány podle zákona 308/1991 Sb., ale není jim vyplácena dotace: (viz *tabulka 2*)

Církev a náboženské společnosti registro-

tabulka 2

vané podle zákona 3/2002 Sb., kterým není vyplácena dotace: (viz *tabulka 3*)

Svazy církví a náboženských společností registrované podle zákona 3/2002 Sb.: (viz *tabulka 4*)

Narovnání mezi státem a církvemi či náboženskými společnostmi má podle navrhovaného zákona proběhnout takto:

Za původní majetek církví a náboženských společností (jejich právnických osob), který pozbyly v rozhodném období, a který se nevydává, stát umožní, aby každá dotčená církev a náboženská společnost obdržela od státu část z celkové paušální finanční náhrady v celkové výši 83 mld. Kč. Výše finanční náhrady byla určena po provedení kvalifikovaného odhadu současné hodnoty majetku, který církve a náboženské společnosti držely k 25. 2. 1948.

Celková hodnota tohoto majetku byla stanovena na 134 mld. Kč, od této částky byla odečtena hodnota majetku, který bude moci být vydán podle tohoto zákona. Kvalifikovaný odhad vychází z dat dodaných Českým ústavem zeměměřickým a katastrálním, Výzkumným ústavem zemědělské ekonomiky a Ministerstvem zemědělství.

Církev Křesťanská společenství	Registrace 2002
Obec křesťanů v České republice	Registrace 2002
Mezinárodní společnost pro vědomí Krišny Hnutí Hare Krišna	Registrace 2002
Česká hinduistická náboženská společnost	Registrace 2002
Ústředí muslimských obcí	Registrace 2004
Ruská pravoslavná církev, podvorje patriarchy moskevského a celé Rusi v České republice	Registrace 2007
Buddhismus Diamantové cesty linie Karma Kagjü	Registrace 2007
Višva Nirmala Dharma	Registrace 2007
Církev živého Boha	Registrace 2007

tabulka 3

Vzhledem k tomu, že se jedná o rozsáhlý soubor majetku rozloženého po celém území ČR, nebylo reálné přistoupit k oceňení standardním postupem, tj. postupným oceňováním jednotlivých nemovitostí. Odhad hodnoty majetku je tedy proveden na základě podkladů určujících skutečnou (tržní hodnotu) předmětného majetku, tj. cenu obvyklou v čase a místě.

Stát tak získá majetek okamžitě, což je v jeho zájmu, aby mohl investovat, převádět obcím a privatizovat majetek. Jde o čas. Například evropské dotace nemohl získat nájemce na zablokovaném majetku. To opravdu nešlo. Ale jde i o čas jiným způsobem. Majetek silně chátrá a každý den bez skutečného majitele ničí nepředstavitelné hodnoty.

4.

Církev budou dobře hospodařit, je to v jejich zájmu. Dobrý investor počítá do budoucnosti. Zavedené demokracie mají dokonce zákonné nástroje pro „charity“. Název ovšem chápou širěji, než jsme zvyklí u nás. Narovnání vztahů státu a církví otevře nové rozměry financování a kontroly hospodaření neziskového sektoru. Církev budou se naučit se investovat, protože konečně budou moci žít jinak, s výhledem. Jejich aktivity vzrostou nad rámec kultu, nad rámec školství a zdravotnictví. Narovnání přinese kvalitu a úroveň do prezentace a vystupování církví a náboženských společností. Prostředky se vynaloží na předfinancování evropských dotací, na formace

sil a lidských zdrojů, na sociální projekty, vzdělávání mladé generace, účinnou prevenci nežádoucích jevů ve společnosti a další účely. Stát podle zákona 218/1949 Sb. vyplácí dotaci na platy duchovních, provozní náklady a údržbu církevního majetku sedmnácti církvím a náboženským společenstvem.

Kolik by měly jednotlivé církve ročně dostávat po šedesát let je v následující tabulce: (viz *tabulka 5*)

Částka bude úročena 4,85 p.a. Dále po přechodné období 20 let poskytne stát církvím a náboženským společenstvem příspěvek, který se bude po 5% umenšovat. Celková částka dopadající do státního rozpočtu bude tedy podle následující tabulky: (viz *tabulka 6*)

5. Pojd'me spolu počítat! Peníze ztrácejí hodnotu a majetek, který dostane stát, získává na ceně.

Jakub Haas z Ministerstva financí ČR provedl v Mladé Frontě Dnes 23. 1. 2008 analýzu cen a spočítal, že to, co máme dnes za sto korun, budeme mít za šedesát let také možná za šest set korun. Takže cena peněz klesá. Vojtěch Cepl v rozhovoru s Danielem Kvasničkou poukazuje na to, že regulovaná cena půdy bude po vyrovnání s Evropou také za jiné peníze.

tabulka 4

„Byť ekonom, nedomnívám se, že by při posuzování vládního návrhu na majetkové vyrovnání státu s církvemi měla hrát dominantní roli otázka, zda je návrh maximálně ekonomicky výhodný pro český stát. Existuje přesvědčivá argumentace podporující tvrzení, že předkládaný návrh není pro český stát ekonomicky nevýhodný. Argumentace bere v úvahu rozsah za totality protiprávně odebraného majetku, míru jeho znehodnocení v následujících desetiletích, ušlý zisk poškozeného vlastníka, reálné možnosti státu spáchanou majetkovou křivdu v rozumném čase zmírnit, úsporu, která vznikne státní pokladně, nebude-li muset v budoucnu financovat církevní aktivity, a v neposlední řadě i úlevu řady měst a obcí z deblokace pro jejich rozvoj významných nemovitostí“, říká Ing. Martin Kupka, CSc. (nar. 1962), který je hlavním ekonomem ČSOB

Církevní majetek či olympiáda

Je jedna podobnost mezi tak zvaným církevním majetkem a olympiádou. A to cena. Na olympiádu by bylo v Praze třeba 87,7 mld a na navrácení majetku církvím a náboženským společenstvem je zapotřebí 83 mld. Ne více, protože to násobení do téměř tří set miliard je dané úročením, které postihuje nás všechny při sebemenší půjčce, leasingu či hypotéce. O peníze půjde především. Nikdo si dnes nedovolí záležitosti cír-

64.902.023 Kč	Apoštolská církev
14.000.000 Kč	Bratrská jednota baptistů
32.000.000 Kč	Církev adventistů sedmého dne
46.759.508 Kč	Církev bratrská
189.563.661Kč	Církev československá husitská
18.366.662 Kč	Církev řeckokatolická
3.550.000.000 Kč	Církev římskokatolická
139.261.022 Kč	Českobratrská církev evangelická
7.281.114 Kč	Evangelická církev a. v. v České republice
22.587.695 Kč	Evangelická církev metodistická
16.715.806 Kč	Federace židovských obcí v České republice
36.969.290 Kč	Jednota bratrská
6.993.690 Kč	Luterská evangelická církev a.v. v České republice
2.211.855 Kč	Náboženská společnost českých unitářů
70.442.428 Kč	Pravoslavná církev v českých zemích
40.187.921Kč	Slezská církev evangelická augsburského vyznání
16.757.325 Kč	Starokatolická církev v České republice

kevního majetku zahodit za hlavu, protože už jenom licitace o zdržování by nedělaly dobrou reklamu doma a ani v Evropě. Ale půjde o ta čísla.

Primátor hl. m. Prahy Pavel Bém vyřkl na

tabulka 5

veřejné debatě s bývalým viceguvernérem centrální banky Lud'kem Niedermayerem vynikajícím způsobem vztahy, které bychom měli vzít k úvaze vůči církevnímu

Rok	Anuitní splátka	Přechodné období	Celkem
	mld.Kč	mld.Kč	mld.Kč
1.	4,2750	1,2857	5,5607
2.	4,2750	1,2214	5,4964
3.	4,2750	1,1571	5,4321
4.	4,2750	1,0928	5,3678
5.	4,2750	1,0286	5,3036
6.	4,2750	0,9643	5,2393
7.	4,2750	0,9000	5,1750
8.	4,2750	0,8357	5,1107
9.	4,2750	0,7714	5,0464
10.	4,2750	0,7071	4,9821
11.	4,2750	0,6429	4,9179
12.	4,2750	0,5786	4,8536
13.	4,2750	0,5143	4,7893
14.	4,2750	0,4500	4,7250
15.	4,2750	0,3857	4,6607
16.	4,2750	0,3214	4,5964
17.	4,2750	0,2571	4,5321
18.	4,2750	0,1929	4,4679
19.	4,2750	0,1286	4,4036
20.	4,2750	0,0643	4,3393

tabulka 6

☒ převzato z www.cirkevnimajetek.cz

majetku. Předně jako psychiatr s dobrou znalostí lidské osobnosti hlaholil, že když to rozložíte na pět let investic, tak to v rozpočtu Prahy, který čítá několik set miliard, neznamená až tak moc. Pak se rozzářil, když vypočítal přibližně čtyřicet miliard, které se vrací v zisku každé dosavadní olympiády.

Církevní majetek také není tak moc, když si vezmete, že ho stát bude pomalu odkupovat šedesát let. A že z něj bude mít okamžitě zisky, protože jej hned po podpisu smluv může prodávat, převádět na obce a města, grantovat z veřejných unijních fondů. Pokud to nahlédneme z tohoto pohledu, pak je to značná suma zisku. Tedy čekejte, že bude licitace o ceně. Církvím co nejméně, a jak to každý obchodník zkouší na zákazníka: co nejvíce v zisku. Není třeba mlčet ani o zisku v daních. Ze sbírek a darů nemá daňovou povinnost, ale ze zisku na veškerém majetku bude církev jako každý podnikatel platit daně. Samozřejmě budou řeholníci, kteří nedostanou peníze, ale pole a luka, investovat do rozvoje, takže zisku na začátku moc nebude. Ale všude ve světě kláštery dobře prosperují. A navíc uložené peníze v bankách dají vydělat bankám a potažmo i státu.

Když ministr kultury hrozí, že v případě velké licitace a nezájmu o vstřícný způsob jednání zákon stáhne z projednávání, berte to tak, že se chová také jako obchodník. Berte nebo nechte. Olympiáda možná nebude. I primátor si nechává otevřená dvířka a mluví o roku 2020 či 2024, církevní majetek by mohl být. A není žádnou ostudou o něj stát.

Alpy, ementál a kráva Milka

Země helvétského kříže má v našich krajích zvláštní pověst. Platí trochu za svět uzavřený sám do sebe, za kraj zvláštních lidí, kteří mezi sebe jen málokdy pustí cizince, za zemi tisíce a jednoho dialektu, z nichž většina je srozumitelná zase jen Švýcarům, za bankovní ráj pro poctivé i nepoctivé boháče, za stát, který vzdor tomu, že jeho jediným exportním artiklem byly celá staletí žoldněři (zbytky této tradice jsou ve svých pestrých uniformách stále k vidění na svatopeterském náměstí ve Vatikánu), dal vzniknout největší mírové a humanitární organizaci na světě: Červenému kříži... mohl bych pokračovat ještě dlouho a třeba by došlo i na ty fialové krávy, které se možná někde na alpských lukách pasou.

Jistě nepřekvapí, že ne vše z této pověsti je skutečně pravdou. Fialovou krávu již dávno koupili Němci, švýcarská němčina zase tak strašlivá není a místo do sebe zahleděných lidí ostražitých vůči cizincům se zde člověk na každém rohu setkává s otevřeností, ohleduplností, porozuměním a celou plejádou různých kultur, domácích i cizích, které koexistují jedna vedle druhé. A jaké je Švýcarsko starokatolické? Malé, ale naše, chtělo by se říci, ale ono vlastně zase tak malé není a od toho našeho se také v leccěms odlišuje. Pojdme se na něj ale podívat trochu blíž.

Christkatholische Kirche, což je švýcarský tradiční název pro starokatolíky, který můžeme překládat jako Kristo-katolická církev, katolická církev, která si do svého

centra staví Krista, nikoli Řím jako „ta druhá“, je – zjednodušeně řečeno – jednou ze tří zemských církví ve Švýcarsku, vedle římských katolíků a reformovaných evangelíků. Na mnoha místech je zde živá a nepřerušovaná tradice trvajících hodně přes sto let, najdeme zde rodiny, kde již pradědeček byl starokatolík, i města, jejichž hlavní kostel v centru na náměstí je starokatolický. Nejlépe jsem si to uvědomil v okamžik, kdy se na celošvýcarském setkání starokatolických pěveckých sborů oceňovali zasloužilí členové a těch, kteří byly v tomtéž starokatolickém sboru přes 50 let nebylo málo. Ba jedna dáma dosáhla i rekordu 64 let. Co bylo před 64 lety u nás? To tu byly ještě německé starokatolické Sudety, jestli dobře počítám. A dějinných kotrmelců od té doby jsme prožili nepočítaně. Jestli tedy něco není mýtus, tak švýcarská stabilita.

Je třeba říci, že pro člověka z Čech, uvyklého na naše malé, někdy trochu improvizované, ale živé a stále se rozvíjející poměry, je to trochu změna. V pozitivním i v negativním slova smyslu. Na jedné straně je velmi příjemné mít veliký kostel v centru města s pěveckým sborem, velkými varhanami a výborným farním zázemím, na straně druhé je smutné, že bývá často poloprázdný. Švýcarská církev totiž jako by trochu spala. Necítím zde toho ducha stále obnovy a misie, kterého znám z domova.

Farnost Bern, která se stala mým dočasným domovem je ale jednou z těch velmi aktivních. Patří jí veliký kostel ve středu města, který si původně pro sebe vystavěla bernská

aneb malá reportáž ze Švýcar

(římsko)katolická menšina, ale po I. Vatikánském koncilu se většina obce přiklonila k straně odmítající nová dogmata, takže všechn majetek farnosti zůstal nově vznikající církvi starokatolické. Bern je sídlem biskupa, ale přestože v berském novogotickém kostele jsou katedry hned dvě, není katedrálou. Status katedrály je nějakým způsobem oboustranně zákonně závazný pro církev i pro město/kanton a v převážně reformovaném Bernu nebyla v dobách vzniku církve vůle katedrálu uznat, což je

důvodem, proč se jí kostel sv. Petra a Pavla nestal.

Podobně jako náš sv. Vavřinec, i sv. Petr a Pavel v Bernu v sobě spojuje prvky historické (nebo v případě novogotiky 19.stol. spíš historizující) a soudobé. Na jednom z pilířů u presbytáře je spodobně umělecky kované ztvárnění ukřižování, které si co do soudobosti nezadá s naším „Kristem v kleci“, nad presbytářem visí velký polo-průsvitný mariánský obraz (z toho jsem, to musím přiznat, již méně nadšený) a v zadní

části kostela se pořádají výstavy různých moderních umělců. Naproti tomu pak stojí staré barevné vitráže (rozety v příčné lodi jsou jedny z největších v celém Švýcarsku) hlavní a oba boční oltáře z bílého kamene a z kůru se tyčící působivá silueta velkých varhan. Celkový obraz: harmonie a majestátnost. Radost v takovém kostele slavit.

Tím hlavním, proč jsem zde v Bernu, je ale samozřejmě teologická fakulta. Ta byla založena právě starokatolíky a je – při vším respektu k Bonnu, Utrechtu a našemu studijnímu oboru v Praze – zřejmě nejprestižnějším starokatolickým vzdělávacím institutem vůbec. Dlouhou dobu byly na bernské universitě teologické fakulty dvě, starší starokatolická a mladší evangelická, ale před nějakým časem bylo rozhodnuto o jejich sloučení do Evangelicko-starokatolické teologické fakulty, která se pak před několika málo měsíci znovu přejmenovala a nyní se, tak jako v době, kdy jí starokatolíci zakládali, jmenuje opět jen Teologická fakulta.

Pokud jde o počty studentů, tak je zřetelně menší než například Husitská teologická fakulta na UK v Praze, kde máme náš studijní obor, ale co do zázemí pro studenty, vybavenosti knihoven a nabídky odborných kurzů se dá jen těžko srovnávat. Zejména v oblasti starozákonní biblistiky, které se zde věnují především, je doslova nabitá světovými jmény – Dietrich, Knauf, Schröer, Attinger... Pro studenty z Čech, zejména pomýšlí-li na alespoň částečně akademickou kariéru, k nezaplacení. A tím spíše, že o to reálně zaplacení se stará stipendijní fond starokatolické biskupské charity, kterému nelze nevyjádřit velikou vděčnost.

Dalo by se psát ještě dlouho, ale já se raději malým souhrnem vrátím se k nadpisu článku: fialové krávy zmizí při trochu podrobnějším zkoumání spolu s celou řadou mýtů o Švýcarsku a Švýcarech. Emmentaler (a Le Gruyère, Vacherin Fribourgeois a mnoho dalších) patří spolu se švýcarskou stabilitou a dochvilností k tomu, o čem se vykládají zkazky zcela právem. A Alpy? Student Teologické fakulty je zahlédne jen při hezkém počasí, když si v parku na Grosse Schanze načítá nějakou povinnou literaturu na další týden, ale lepší kulisu si také těžko představit. Stručně řečeno: jsem tu rád a do budoucna našim studentům ze srdce doporučuji. Zároveň se ale těším, až zase uvidím milé známé tváře v Čechách. Tak do té doby uf Widerluege.

☒ *Text a foto: Petr Vinš, Bern*

Žalm 34

(český ekumenický překlad)

1 Davidův, když změnil své chování před abímelekem, a ten ho vypudil a on odešel.

2 Dobrořečit budu Hospodinu v každém čase, z úst mi bude znít vždy jeho chvála.

3 O Hospodinu mluv s chloubou, moje duše, ať to slyší pokorní a radují se.

4 Velebte Hospodina se mnou, vyvyšujeme spolu jeho jméno.

5 Dotázal jsem se Hospodina a odpověděl mi, vysvobodil mě od všeho, čeho jsem se lekal.

6 Kdo na něho budou hledět, rozzáří se, rdít se nemusejí.

7 Tento ponížený volal a Hospodin slyšel, ve všem soužení byl jeho spása.

8 Hospodinův anděl se položí táborem kolem těch, kteří se bojí Boha, a bude je bránit.

9 Okuste a užijte, že Hospodin je dobrý. Blaze muži, který se utíká k němu.

10 Žijte v Hospodinově bázni, jeho svatí, vždyť kdo se ho bojí, nemají nedostatek.

11 I lvičata strádají a hladovějí, ale nic dobrého nechybí těm, kdo se dotazují Hospodina.

12 Pojd'te, synové, poslyšte mě, vyučím vás Hospodinově bázni.

13 Jak je tomu s mužem, který si oblíbil život, jenž miluje dny, v nichž by užil dobra?

14 Střeží před zlobou svůj jazyk a své rty před záluďnými řečmi.

15 Vyhýbá se zlu a koná dobro, vyhledává pokoj a snaží se o něj.

16 Oči Hospodinovy jsou obráceny k spravedlivým, když volají o pomoc, on nakloní své ucho.

17 Hospodinova tvář se však obrací proti pachatelům zla, vymytí ze země každou památku po nich.

18 Ty, kdo úpěli, Hospodin slyšel, ze všech soužení je vysvobodil.

19 Hospodin je blízko těm, kdo jsou zkrušeni v srdci, zachraňuje lidi, jejichž duch je zdeptán.

20 Mnoho zla doléhá na spravedlivého, Hospodin ho však ze všeho vysvobodí.

21 Ochraňuje všechny jeho kosti, nebude mu zlomena ani jedna.

22 Svévolníku připraví smrt jeho zloba, a kdo nenávidí spravedlivého, ponese vinu.

23 Hospodin vykoupí duše svých služebníků, nikdo z těch, kteří se k němu utíkají, vinu neponese.

Žalm 34 je akrostichon (srv. Ž 9,25,37,111,112,119,145). Jednotlivé verše v hebrejštině začínají vždy dalším písmenem abecedy. Chybí verš začínající písmenem vav. Verš 23. je projevem víry a je připojen na konec žalmu mimo pořadí abecedy.

Žalm náleží do 1. skupiny žalmů začíná-

jících zpravidla nadpisem Davidovi. Lze jej považovat za žalm děkovný a mudroslovný.

Verš 1

Nadpis odkazuje na výjev ze 1S 21,14-16. Místo pelištejského krále Akíše zde čteme abímelek – titul pelištejských králů. Konkrétní událost z Davidova života se tak v tomto žalmu zevšeobecňuje pro každou podobnou situaci.

Verše 2- 4

Poznání, že Bůh pomáhá v soužení, vede žalmistu k velebení Hospodina. Jeho vysvobození má být důvodem k radosti pro všechny tiché – pokorné.

Verše 5 - 11

Ve verši pátém je narážka na žalmistovo soužení a na záchranu, kterou mu Bůh poskytl. Bůh jej vyslyšel. To by mělo být příkladem pro všechny, kdo Boha hledají. Jejich naděje nebude zahanbena. Kdo se bojí Boha, budou pod ochranou božího posla, anděla. Boží dobrotu je třeba zakusit, každý musí sám poznat Boží spravedlnost, aby uvěřil.

Věrní jsou označeni jako svatí, protože jsou vlastnictvím svatého Boha. Jako příklad je zmíněno hladovění mladých lvů. Jde snad o snahu vyjádřit, že možnosti dravé šelmy ve srovnání s mocí Boha jsou zanedbatelné. Boží štědrost je nade vše.

Verše 12 - 15

Přichází mudroslovná část žalmu. Pisatel chce vyprávět o Božích skutcích svému okolí a jako otec syny poučuje své posluchače. Začíná řečnickou otázkou, ptá se

po muži, který je dokonalý v Hospodinově bázni. Radami naznačuje způsob, jak dosáhnout tohoto cíle. Předpokladem je činění dobra a odklon od zla, důležité je dbát na každé slovo.

Verše 16 - 19

Bůh nevidí jen dobré, obrací se také na pachatele zla a ti se před ním neukryjí a neujdou jeho soudu. Milostivě se sklání k spravedlivým, chrání, přináší jim pozhnaní. Když volá spravedlivý k Hospodinu, může mít jistotu, že jej uslyší.

Verše 20 - 23

Útěchou utiskovaným spravedlivým je fakt, že Bůh je od zla vysvobodí, bude jim oporou a pomocníkem.

Zmínka o tom, že Bůh nedopustí zlámání jediné kosti spravedlivého je narážkou na předpisy o slavení velikonočního svátku, beránkovi nesmí být zlomena žádná kost (Ex 12,46). S kostmi byla spojena ve starověku představa o existenci člověka po smrti. Neporušenost kostí dávala šanci na povstání v nové životní síle. Při této zmínce o nezlomených kostech se vybavuje scéna z evangelia – Ježíšovi také nebyly zlomeny kosti (srv. J 19,33.36).

Závěrečný verš je ujištěním o konečné spáse těch, kteří u Boha hledají spásu.

- ☒ *Pavel Nápravník, jáhen, farnost Praha*
☒ *Ilustrační foto: Marek Husovský*

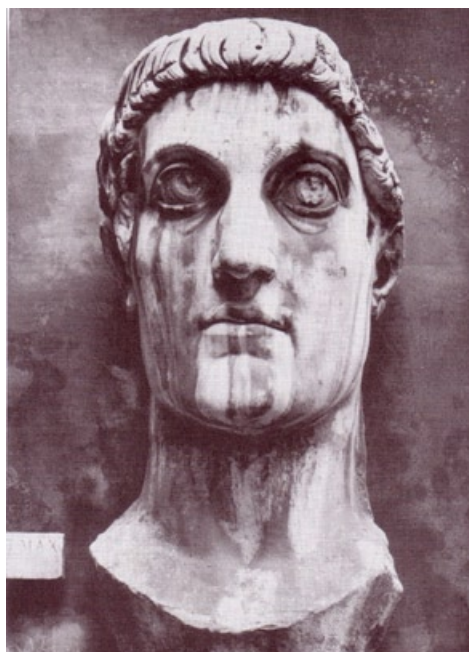
dějiny staré církve

2. díl: Ecclesia triumphans

Podtitul minulého dílu našeho seriálu o dějinách církve zněl Ecclesia militans (Církev bojující). Mluvili jsme o řadě pronásledování, kterými byla církev zkoušena.

V té době, obzvlášť za pronásledování císaře Diokleciána, by nikoho nenapadlo, že se postavení církve může změnit. A přece se tak stalo. Ediktem milánským z r. 313 byla křesťanská církev zrovnoprávněna s ostatními náboženstvími a kulty, až později se křesťanství stalo státním náboženstvím. Řada soudobých lidí v této změně viděla příchod Božího království a vítězství církve nad pohanstvím. Ale na druhé straně mnoho lidí v tom vidělo nebezpečí. Právě tímto přesunutím církve z podzemích katakomb do sluncem prosvětlených a zlatem se lesknoucích bazilik se budeme zabývat v dnešním článku.

Ten, kdo se zasloužil o změnu postavení církve v římském státě byl císař Konstantin, který byl synem Konstantina Chlora a sv. Heleny. Narodil se r. 285 v Naissu (dnešní Nis v Srbsku). Rok před jeho narozením začal vládnout císař Dioklecián, který chtěl zreformovat správu římské říše tak, že by v jejím čele stáli čtyři caesarové – císařové, kteří by vládu po čase předali schopným nástupcům. Sám Dioklecián se r. 305 vzdal vlády ve prospěch Galeria a Konstantina Chlora. Po Chlorově smrti se vladaření v západní části říše ujal jeho syn Konstantin a Maxentius. Na Východě o vládu soupe-

Hlava kolosální sochy Konstantina Velikého (Řím, Palazzo dei Conservatori)

řili Galerius, Licinius a Maximinus Dazou (Dajou). Galerius a Maximinus horlivě pokračovali v pronásledování křesťanů, ale kvůli věrnosti křesťanů svému náboženství v r. 311 císařové pronásledování zastavili, protože jak jimi vydaný edikt říká, křesťané zůstali ve své víře zatvrzelí a k státním bohům se nevrátili. Proto milostivě povolují jejich kult doufajíc, že budou svého Boha prosit za zdar říše a císařů.

V boji caesarů postupně nejvyšší vliv

získával císař Konstantin. Svého úplného vítězství si dobyl v bitvě u Milvijského mostu před Římem 28. 10. 312. Proti Konstantinovi zde stály silnější Maxentiovi oddíly. Podle legendy dostal Konstantin před bitvou s nejistým výsledkem sen, ve kterém byl vybídnut, aby jeho vojsko bojovalo ve znamení kříže. Zároveň ve vidění viděl na nebi kříž s nápisem „Tútó nika“ – „V tomto znamení zvítězíš“. Co je na této legendě pravdou nevíme, ale skutečností je, že Konstantin se už dříve klonil ke křesťanství a jako svůj odznak si skutečně vyvolil Kristův monogram X s P uprostřed, kterým opatřil také své vojáky.

Od tohoto roku se pak veřejně hlásil ke křesťanství. Spolu s Liciniem r. 313 navrhl milánský toleranční program, který je sic

Konstantinova basilika v Trevíru
v učebnicích dějepisu obecně nazýván milánským ediktem, ale ve skutečnosti byl tento dokument vydán formou reskriptu. Podle tohoto dokumentu bylo křesťanství v celé říši zrovnoprávněné s ostatními náboženstvími. Císař ale křesťanství před ostatními kulty protežoval. Zrušil trest smrti ukřižováním, křesťanství klerikové byli stejně jako pohanští kněží osvobozeni od veřejných osobních povinností, dovolil církvi přijímat odkazy a uzákonil povinnost světit neděli. Konstantin zasahoval také do církevního života např. na nicejském koncilu konaném r. 325. Na druhé straně se však Konstantin nechal pokřtít až na smrtelné posteli, takže po celý život byl pouze katechumenem, což ale v tehdejší době nebyla

Bitva u Milvijského mostu

žádná výjimka. Křest byl obecně chápán jako jediný prostředek odpuštění smrtelných hříchů, proto lidé často křest odkládali až na smrtelnou postel.

Z Konstantinových nástupců je třeba zmínit císaře Juliána Apostatu (Odpadlíka, 361 – 363), který sice byl vychován křesťansky, ale znovu se přiklonil k pohanství. Ovšem prosadit ho už nedokázal. Jeho nástupci se znovu vrátili ke křesťanství, až pak císařové Gracián (375 – 383, východní část říše) a Theodosius Veliký (379 – 395, západní část) prohlásili křesťanství za jediné oprávněné náboženství v říši.

Jak už bylo nastíněno výše, otázka tzv. Konstantinova obratu a triumfu křesťanství nad pohanstvím nebývá hodnocena jednoznačně. Nejsme s to v tomto článku prozkoumat celou problematiku s takovou pozorností, jakou by si zasloužila, proto jen v pár poznámkách si nastíníme závažnost této otázky.

Prvním problémem je sám císař Konstantin. Častokrát bývá uváděno, že jeho příklon ke křesťanství byl jen politickým tahem. Císa-

řové si uvědomovali, že náboženství je kardinálně důležité pro jednotu říše. Pro tento účel se nejvýhodnějším zdálo monoteistické (uctívání jediného Boha) náboženství – a tímto ideovým náboženstvím se mělo stát křesťanství. Tento názor však je nutné revidovat. Je pravdou, že v Římě byl velmi silný kult boha slunce, který byl chápán jako nejvyšší bůh, a že císař Konstantin, stejně jako jeho otec, byl silným přívržencem onoho kultu. Ale zároveň musel znát i křesťanství už z mládí od své matky Heleny. A tak je dosti možné, že se Konstantin domníval, že tím nejvyšším Bohem je právě Bůh Kristův. A můžeme se dohadovat, že skutečně věřil v křesťanského Boha, ale samou podstatu křesťanství nepochopil.

Proti ukvapené radosti z privilegovaného postavení církve v říši stojí obava ze zesvětštění křesťanství. Už afričtí současníci Konstantina vyvolali odpor vůči spojení církve se státem. Nejhlasilějšími představiteli byli donatisté. Jistě, spojení státu a církve je velmi škodlivé pro křesťanství a vlastně problémy s ním spojené se táhnou jako červená niť až do dnešních dnů, ale na druhé straně by se bez něj asi křesťanství nerozšířilo do celé Evropy. Názor na to si musí každý udělat sám.

☒ *Martin Hlouch*

☒ *Poto: repro z knihy Clauss, Manfred, Konstantin Veliký. Římský císař mezi pohanstvím a křesťanstvím, Praha 2005*

tiskové prohlášení zasedání **ibk v hejnicích 24. - 28. 2. 2008**

Velká část letošních porad se zabývala ekumenou a bilaterálními vztahy s jinými církvemi.

Na začátku konference vzkázal arcibiskup Varcammen pozdravy těžce nemocného haarlemského biskupa Berta Wirixe. Biskupská konference ho vzpomenula ve svých modlitbách a zaslala tomuto spolubratrovi kytky květin. Biskup Wirix zemřel den po zakončení konference ve svém domově v Haarlemu.

Nově byly uspořádány různé kompetence biskupů. Biskup Müller přebírá se zpětnou platností k 1.1. péči o starokatolické obce v Itálii. Je též zodpovědný za obce ve Francii a za kontakty ke starokatolickým pomocným organizacím.

Biskup Vobbe (D) převezme rovněž se zpětnou platností k 1.1. kontakty k anglikánskému církevnímu společenství.

Biskup Heitz zůstává přes svoji emerituru další dva roky delegátem IBK pro Chorvatsko a Bosnu a Hercegovinu.

Péče o obce ve Skandinávii je v současné době stále ještě nevyřešena.

Intenzivně bylo debatováno o ekumenickém direktáři. Ten má mít za cíl vytvořit vodítka k dialogu s jinými církvemi.

Idea Fóra biskupů synodálně-katolických církví má být sledována i nadále. Na Lambethské konferenci má dojít k prvním setkání zástupců zainteresovaných církví, aby byly tyto myšlenky dále rozvíjeny. Rovněž je třeba zvážit mezinárodní konferenci,

kteřá by se zabývala synodálně-katolickými církevními strukturami. Tato zajímavá iniciativa je pozorně sledována oddělením Faid and Order Světové ekumenické rady církví.

Římskokatolicko-starokatolická komise dialogu pracuje na obsáhlém závěrečném dokumentu. Tato práce však také není ještě zakončena.

S polskými mariavity, kteří se snaží o opětovné přijetí do Utrechtské unie, byly vedeny první hovory. Je však třeba ještě prodiskutovat jisté teologické a strukturální otázky. Biskupská konference se kromě jiného jasně vyjádřila, že cílem musí zůstat srůst mariavitů a Polsko-katolické církve, která je členkou Utrechtské unie. Nějaký odklon od ekleziologického principu jediné starokatolické církve na stejném teritoriu není přijatelný. V současné době však nejde o snahu o krátkodobé sloučení obou církví, nýbrž o přípravu společné budoucnosti. Hovory budou vedeny dále za těchto okolností.

Při dialogu s Církví Švédska je jako podklad dalšího jednání používán dokument z Porvoo. S tím biskupská konference souhlasí. Biskup Okoro byl pověřen funkcí koprezidenta této komise. Tento úkol přebírá po biskupu Wirixovi.

Od roku 2005 se IBK společně s Episkopální církví pokouší přimět uskupení v USA, která se nazývají starokatolická a která lze považovat za seriózní hnutí, k tomu, spolu navzájem spolupracovala. Tato snaha však

zatím ztroskotala, protože se jejich koalice stále znovu ruší a jsou vytvářeny nové. Biskupská konference se proto rozhodla, že se z této scény zcela stáhne a na žádosti tzv. starokatolických hnutí v Severní Americe o členství v Utrechtské unii bude reagovat doporučením kompetence Episkopální církve USA.

Účastníci a účastníci Evropského shromáždění v Sibiu předložili různé zprávy. Ty byly biskupskou konferencí podrobně projednány. Bylo konstatováno velké zklamání. Z intenzivních příprav setkání

se na shromáždění dostalo jen příliš málo a pro spolupráci účastníků zbylo příliš málo času. Vyvstala otázka po smyslu takových akcí. Biskupská konference vyjádřila svou naději, že z toho vyplývající doporučení budou s prioritou realizována alespoň na jiných různých fórech i v samých církvích. Další zasedání biskupské konference se bude konat v únoru 2009.

Amersfoort a Bern, březen 2008

☒ *Maja Weyermann, pověřenkyně IBK*

☒ *Foto: archiv*

40. mezinárodní starokatolická teologická konference

*Motto: „A Pán mi učinil veliké věci“
Maria ve starokatolictví*

25. – 29. 8. 2008 (pondělí až pátek)
Neustadt/Weinstraße/Německo

Nejenom při ekumenickém dialogu hraje postoj starokatolictví k Marii jistou roli. I zájemci z jiných církví se neustále ptají, jak se staví starokatolické církve k uctívání Marie. Tu a tam lze zaznamenat hlasy, které požadují otevřenější přístup starokatolictví k mariánské úctě.

Letošní teologická konference by chtěla přispět k „snášení stavebních kamenů“ ke starokatolické pozici v mariologii. K tomu zkapituluje nejprve prof. Dr. Günter Eßer (Bonn) všeobecný teologický konsens. Vycházejíc z toho seznámí prof. Dr. Angela Berlisová (Utrecht) účastnice a účastníky s postoji starokatolických teoložek a teologů, jakož i jednotlivých starokatolických církví. Tento pohled bude rozšířen jedním referentem z Anglikánské církve, jehož jméno není bohužel ještě známo. Další část bude věnována praxi zbožnosti, která není vždy konformní s tím, co stojí v oficiálních textech. Zástupci našich církví obojího pohlaví k tomu podají krátká vyjádření s uvedením provádění praxe zbožnosti. Následující pódiová diskuze by měla být podkladem pro závěrečné prohlášení.

Ke konferenci patří také půldenní výlet, zpráva arcibiskupa (případně jeho zástup-

ce), jakož i večer, na kterém budou představeny aktuální badatelské projekty. Účastníci a účastnice, kteří se zde chtějí zapojit, ať to prosím uvedou na své přihlášce.

Doufáme, že se toto téma setká s Vaším zájmem a těšíme se na Vaši účast!

*Dr. Matthias Ring
Drs. Robert Frede*

Detaily o konferenci

Začátek: pondělí 25. 8. 2008 přibližně v 17.00 hod.; Konec: pátek 29. 8. 2008 po obědě přibližně v 13.30 hod. Berte na vědomí: poprvé končí tato konference již v pátek!

Místo konání: leží nedaleko města Speyer a je dobře dosažitelné vlakem i autem.

Cena: 325 Euro v jednolůžkovém pokoji; 310 Euro za osobu v dvojlůžkovém.

Přihlášky: Můžete se přihlásit přiloženým formulářem. Přihlášku zašlete na adresu: Pfr. Matthias Ring, Amperstr. 3, D-93057 Regensburg, Email: regensburg@alt-katholisch.de

Poslední termín k podání přihlášky: 31. 5. 2008. Přihlášky, které přijdou po tomto termínu, mohou být zohledněny jenom za jistých okolností. Vaše přihláška je závazná

jenom tehdy, pokud jste zaplatili celý obnos na některé bankovní spojení uvedené na přihlášce.

Kdo náklady za konferenci nezaplatil, ten se za přihlášeného nepovažuje a při rezervaci pokojů nebude zohledněn.

Na konferenci se žádné platby vybírat nebudou. Slevy kvůli pozdnímu příjezdu nebo předčasnému odjezdu nelze uplatňovat.

Účast: Zváni jsou starokatolické teoložky a teologové. Starokatoličtí studující teologie patří do kategorie pozvaných pokud složili bakalářské zkoušky, případně propedeutikum.

Účast anglikánských teoložek a teologů je vítaná. Jazykem konference je němčina. Pro anglicky mluvící je znalost němčiny výhodná. Organizované překlady se konat nebudou.

Zájemci z Česka at' se obrátí na Josefa Königa, který se pokusí zařídit výhodnější finanční podmínky účasti.

Novým biskupem nizozemské starokatolické diecéze Haarlem byl v sobotu 19. dubna 2008 zvolen dosavadní farář v Amsterdamu, děkan haarlemské kapituly a administrátor biskupství Dr. Dick Schoon. Novému biskupu - elektovi je 49 let, pochází se starokatolické farní obce v IJmuidenu, kde byl v letech 1992 - 2007 farářem. Promoval jako církevní historik. V posledních letech se zúčastňoval zasedání Mezinárodní biskupské konference v zastoupení nemocného biskupa Berta Wirixe.

☒ Foto: www.okkn.nl

Dne 12. dubna 2008 byly spuštěny **nové internetové stránky pražské farnosti**. Najdete je na adrese **<http://praha.starokatolici.cz>**. Případné náměty a připomínky piště prosím na adresu webmaster@starokatolici.cz nebo sdělte faráři biskupu Dušanovi Hejbalovi, Petru Brzobohatému nebo Martinu Hlouchovi.

Svědkové Jehovovi s konečnou platností **prohráli boj** o přiznání zvláštního práva zachovávat zpovědní tajemství.

Ústavní soud (ÚS) odmítl jejich stížnost, a potvrdil tak názor českého ministerstva kultury, Městského soudu v Praze a Nejvyššího správního soudu.

Důvodem je to, že v náboženské společnosti Svědků Jehovových není na rozdíl od většiny církví a společností jasně vymezeno postavení duchovních. ÚS rozhodoval v březnu bez veřejného jednání, nyní usnesení zpřístupnil v internetové databázi.

Od dubna 2008 pracuje **redakční rada časopisu Communio** v novém složení: Dušan Hejbal, Martin Houdek, Jozef Husovský, Jan Jandourek, Jiří Konvalina, Petr Vinš.

Evangelický farář ze sboru Szczyrk **Jan Byrt** přišel s **nápadem postavit na beskydském štítě Kotarz evropský oltář**.

Oltář bude vybudovaný na způsob starozákonních oltářů z plochých kamenů. Jeho šířka má být 2,5 m, výška a hloubka 1,5 m. Na jeho povrchu bude konstrukce jednoduchého kříže z kovu. Oltář má být hotový na podzim tohoto roku a potom se tam budou konat každoroční ekumenické bohoslužby za Evropu, informuje evangelik.sk.

Farář Byrt k tomu dodal - „V Bruselu politici debatují nad budoucností Evropy a my tady v Beskydech se budeme modlit za budoucnost našeho kontinentu, vytvářeného v jednotě snahy žít důstojně a v míru“, informuje původní zdroj luteranie.pl.

Metodisté a luteráni USA odsouhlasili společenství oltáře a kazatelny

Generální konference Spojené metodistické církve v USA drtivou většinou hlasů (864 proti 19) odsouhlasila projekt plného společenství oltáře a kazatelny s Evangelicko-luteránskou církví Ameriky (ELCA)-informuje evangelik.sk. Tato církev má 8 miliónů členů, zatímco ELCA má asi 5 milionů členů. Platnost dohody musí ještě schválit valné shromáždění ELCA, které se bude konat v srpnu příštího roku.

ELCA má už podobné společenství s Episkopální církví USA a čtyřmi církvemi reformované tradice. V Polsku takovéto společenství oltáře a kazatelny mají luteránská, reformovaná a metodistická církev, informují polské stránky luteránů.

Paroubek Ekumenickou radu církví nepřesvědčil

Schůzka se konala na základě pozvání předsedy ČSSD Jiřího Paroubka v Poslanecké sněmovně v pátek 25.dubna od 13 do 13,45 hodin za přítomnosti biskupa CČSH J. Hradila a vedoucí jeho kanceláře. Za ERC se zúčastnili Pavel Černý a Joel Ruml. Tématem byl rozhovor o probíhajícím procesu řešení vztahu státu a církví, jak jej předpokládá vládní návrh zákona o nápravě některých majetkových křivd církvím a náboženským společenstvem.

Pan předseda ČSSD předal představitelům ERC dokument s výhradami, které má ČSSD k předloženému vládnímu zákonu a návrhy, jak celou problematiku chce řešit ČSSD.

Následující rozhovor ukázal, že představitelé ERC nepovažovali za potřebné, aby jakkoli problematizovali dosaženou dohodu mezi církvemi navzájem a církvemi a státem. Konstatovali, že s ohledem na pochopitelný tlak Svazu obcí a měst na uvolnění „blokačního paragrafu“, rozumí předložení vládnímu návrhu jako nejpracovnějšímu za posledních bezmála dvacet let. Představitelé ERC konstatovali, že je škoda, že se ČSSD odvrací svými výhradami od procesu, který byl otevřen právě jejími ministry kultury. S ohledem na zájem církví, státu, obcí a měst nemohou zástupci ERC v současné chvíli přistoupit na jakékoliv jednání o možných změnách dosažených dohod. Ty byly stvrzeny podpisy zástupců všech církví a státu a každý zásah, byť v dobré víře, vrací celé jednání na úplný začátek, při čemž cíl lze jen stěží dohlédnout. S ohledem na značný zájem Svazu obcí a měst na zrušení „blokačního paragrafu“ pak každé oddalování cíle, otvírá cestu jak novým nespravedlnostem, pokusům o silové řešení, tak i rozkládání vztahu mezi církvemi a státem a nakonec k soudním procesům, kterému nikomu nepřinesou prospěch.

Zástupci předsednictva ERC prohlásili, že parametry navrhovaného zákona byly nastaveny s ohledem na přijatelnost všemi zúčastněnými, což předpokládalo vzájemnou vstřícnost, respekt a chuť ustupovat v zájmu dosažení dohody. Představitelé ERC poznali, jak velká je zálež politického soupeření a boje na jednot-

livé politické představitele, a proto se obraceli na poslance všech stran, které chtějí napravit to, co vzešlo ze zhoubné a totalitní ideologie, s výzvou, aby oproštění od zásad politického boje pomohli dále postoupit v úsilí, do kterého konstruktivně za poslední dlouhá léta vstupovali mnozí jejich předchůdci. Máme-li věřit upřímnosti tvrzení, že o řešení usilují, pak nyní přišla příležitost a vhodná chvíle, jaké doposud nebyly. Předsednictvo ERC

☒ Zdroj: www.christnet.cz

Došlá pošta

Milý biskupe,

chci Vám moc poděkovat za to, jak jsme mohli s manželem prožít Velikonoce s vašim společenstvím. Přišli jsme bez jakýchkoli očekávání, já možná dokonce s myšlenkou, že to zase nějak přežiju jako každý rok a pak bude klid. Nyní musím říct, že letos jste mě naprosto vtáhli do velikonočních událostí počínaje hostinou lásky a vzkříšením konče. Nebyl to ale jen nějaký přechodný zážitek, který hned ráno zmizí. Všechna kázání mě přivedla k dalšímu obrácení se k Bohu. Nalezli jsme v nich plnost křesťanského víry, všechny rozměry života, to, co je dnes v církvích, které navštěvujeme tak nevidané. Navíc možnost prožívat starodávnou liturgii bez antibiblických přidavků římskokatolické církve bylo osvobozující a upřímné.

Díky za vše.

S pozdravem a přáním hojnosti Božího požehnání

Andrea Pekárková

Církev s.r.o.

Čtyřicet dní
Jen tolik do smrti
Kupte si svíce
Hřeby
Vstupenku v předprodeji
Zdarma pro děti
Rezervaci spásy
Ve slevě

Nechte se ukřižovat*
Na počkání

**bez DPH a zmrtvýchvstání
negarantujeme*

*Ivana Kuglerová
Foto: Marek Husovský*